

[Wilhelm]

med kiosklitteraturen, med et produkt som »Dallas« f. eks.

Hvad angår idrætsområdet, som vi jo også har lejlighed til at drøfte grundigere ved andre lejligheder, vil jeg lige takke for ministerens bemærkninger om eliteidrætten, der for første og i hvert fald tydeligste gang, om man kan sige sådan – det kan man vist ikke – peger på nogle problemer i forbindelse med eliteidrætten. Men også i den sammenhæng var der grund til at få det lidt mere konkretiseret.

Vi har igen et statsmonopol i Danmarks Radio, og man må nok spørge, hvad der egentlig er begrundelsen for, at der kan sendes reportere hele verden rundt for at dække så at sige hver eneste elitesportsbegivenhed, hvis man sammenligner med, hvad der er til rådighed for det samme medium, når det drejer sig om at dække væsentlige politiske begivenheder eller væsentlige kulturelle begivenheder rundt omkring i verden.

Man kunne måske også spørge sig i forbindelse med ministerens bemærkninger om invaliditeringen af eliteidrætsfolk, efter at vi har fået proff-idræt her i landet, om det overhovedet er underkastet arbejdsmiljøloven. Kan man have en branche, hvor der er 17 menisk-operationer i løbet af få år med den arbejdsmiljølov, vi har? Og er det noget, som ministeren vil lade indgå i sit bebudede idrætsmedicinske arbejde?

Når ministeren taler forskning på idrætsområdet, synes jeg også, man skulle gå lidt længere end til det idrætsmedicinske. Der må også være noget, der hedder idrætspsykologi og idrætssociologi. Hvad er det egentlig for værdier, denne idrætsformidling af den art, jeg her har nævnt, fremmer? Måske kunne man få et interessant svar eller et interessant udgangspunkt, hvis ministeren spurgte sin kollega forsvarsministeren, hvorfor han altid lader annoncer om nyt personel til militæret indrykke på sportssiderne i aviserne. For det gør han faktisk, og det er næppe noget tilfælde. Det siger formodentlig en hel del om, hvad det er for en funktion, denne form for dyrkelse har.

Jeg har her i første runde holdt mig til de mere generelle ting, fordi det er så sjældent, vi har lejlighed til dette mere generelle og principielle, og fordi vi får lejlighed til at drøfte alle de andre ting på det konkrete område: bibliotek, Det kgl. Teater, medborger-

hus osv., i forbindelse med konkrete initiativer og konkrete lovforslag. Det er derfor og ikke, fordi vi har manglende interesse for disse konkrete ting. Og hvis det bliver muligt, vil jeg i anden runde komme noget mere direkte ind på nogle af de konkrete områder.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er hr. Wilhelms omtale af begrebet kulturministerium, der får mig til at erindre den unge generation om, hvad salig K. K. Steincke – af og til minister – sagde, da vi første gang fik et kulturministerium, altså ikke at forveksle med det gamle kultusministerium: da der blev vareknaphed her i landet, fik vi et vareforsyningsministerium. Nu har vi altså fået et kulturministerium. Så langt Steincke.

Men jeg er i øvrigt totalt uenig med hr. Wilhelm i, at kulturministeriet burde hedde »fritidsministerium«, for ministeriet skal jo ikke kun være for kunstmodtagere og kulturmodtagere, men også for kultur- og kunstskabere, og for dem er der ikke tale om nogen fritidsbeskæftigelse; de skal jo ikke producere fritid, men de skaber noget at fylde ind i fritiden, og det er professionelt arbejdende mennesker. Derfor mener jeg, det er en afsporing at tænke tanken »fritidsministerium«. Vi kan lige så godt have et kulturministerium, som vi har et økonomiministerium, for alle ministerier beskæftiger sig med økonomi, og der er vist ingen, der misforstår, hvad det skal være i det.

Den anden replik er i anledning af den næsten afsky for det etablerede, som hr. Wilhelm gav udtryk for. Jeg har også støttet mig meget stærkt på dette, at vi skal fremme eksperimenterne og bestemt ikke afvise dem. Men på den anden side at nedgøre de kunstnere og kulturarbejdere, der hører til de etablerede, fordi de er trængt igennem, fordi de muligvis – formodentlig – er dygtige, mener jeg er at gå over i den anden grøft.

Steffensen (KrF):

For kristeligt folkeparti er kultur ikke blot et snævert begreb, hvor det væsentligt drejer sig om det, man kan putte ind under kulturministeriet. Kristeligt folkeparti vil derfor stærkt fremhæve, at Danmarks kulturarv med det dybe, kristne indhold, vi har, for-